

Het Koninkrijk van God: God's Kracht Onder Gelovigen

Robert L. Lindsey [1917-1995] / 1990 Jan 01
(<http://www.jerusalemerspective.com/2445/>)

Een van de grootste theologische controverses in de vorige eeuw heeft betrekking op de betekenis van de begrippen "Koninkrijk van God" en "Koninkrijk der hemelen." Omdat geleerden onvoldoende aandacht hebben besteed aan het feit dat dit volledig Hebreeuwse termen zijn, is verwarring ontstaan over de tijdsperiode waar het Koninkrijk naar verwijst, wie er deel aan heeft en de precieze aard van het Koninkrijk. Het onderzoeken van relevante Evangelie passages in de Hebreeuwse context zal duidelijk maken wat Yeshua bedoelde toen hij sprak over het "Koninkrijk van God" of het "Koninkrijk der hemelen."

De termen "Koninkrijk van God" en "Koninkrijk der hemelen" worden niet gevonden in de Hebreeuwse Bijbel, maar werden blijkbaar later ontwikkeld door de Farizeeën. In de Tweede Tempel periode werd het gebod tegen het ijdel gebruiken van de naam des Heren zo strikt geïnterpreteerd dat mensen eufemismen (d.i. verhullende taal) gebruikten om te voorkomen van onbedoeld zijn naam te misbruiken. Yeshua zou dezelfde praktijk t.o.v. zijn toehoorders gebezigd hebben; anders zou Hij zijn luisteraars hebben geschokt. [1]

Het "Koninkrijk der hemelen" is het מְלְכּוּת שָׁמַיִם (*malchūt shāmayim*) waarvan door de wijzen gesproken werd, en "Hemelen" is hier gewoon een synoniem voor "God." De termen "Koninkrijk van God" en "Koninkrijk der hemelen," zijn daarom uitwisselbaar. Yeshua sprak niet van twee goddelijke rijken, maar van slechts één.

WAT IS DIT KONINKRIJK?

Een belangrijke sleutel om Yeshua' gebruik van "Koninkrijk van God" te begrijpen is hoe de wijzen het gebruikten. Bij de wijzen was het een spirituele term die duidt op de heerschappij van God over iemand die de schriftelijke en mondelinge geboden houdt of begint te houden. Dit wordt geïllustreerd door een uitspraak van Rabbi Jehosjoea ben Korhah:

Waarom wordt in de dagelijkse gebeden "Hoor, Israël" [Deut. 6:4-9] gezegd vóór "Als u dan de geboden gehoorzaamt" [Deut. 11:13-21]? Om aan te geven dat men eerst het koninkrijk der hemelen moet accepteren, en pas daarna het juk van de geboden. (Misjna, *Berachot* 2:2)

De wijzen voelden aan dat wanneer iemand belijdt, "De HEERE is onze God, de HEER alleen" als teken van zijn of haar voornemen om de Torah te houden, dat de persoon onder Gods heerschappij en gezag kwam, en dus in het Koninkrijk van God kwam. Na Gods gezag over hem of haar te hebben geaccepteerd, was de persoon in staat om te beginnen met het houden van de geboden.

Yeshua sprak van het Koninkrijk met hetzelfde inzicht in Mattheüs 7:21: "Niet iedereen die 'Heer, Heer' tot mij zegt, zal in het koninkrijk der hemelen komen, maar wie de wil van mijn Vader doet die in de hemelen is." De nadruk ligt op het belang van het houden van Gods geboden, maar Yeshua' gebruik van "Koninkrijk der hemelen" is hetzelfde als van Yehoshua ben Korhah in de bovenstaande passage. Beide wijzen spraken over Gods koninkrijk geworteld in de belijdenis van zijn gezag en het doen van zijn wil.

Volgens de definitie van Yeshua, is dit Koninkrijk beperkt: alleen degenen die hem volgen zijn inbegrepen. Het Koninkrijk moet niet verward worden met Gods voorzienigheidsregel: "De hemel is mijn troon en de aarde is de voetbank Mijner voeten" (Jesaja 66:1); in deze algemene zin, is de HEER koning van het universum. Evenmin moet het worden gezien als een aardse politieke beweging, van regeren met kruis en zwaard of christelijke leiders aanstellen om een grotendeels onbekeerde wereld te regeren. Begrijpen wat het Koninkrijk is, moet verwarring wegnemen over de periode waarop het betrekking heeft. Het Koninkrijk van God verschijnt wanneer individuen de heerschappij van God over zich aannemen. Wanneer Mat. 7:21 weer naar het Hebreeuws wordt vertaald, herkent men de

spreekwoordelijke vorm waarin er geen echte toekomstige tijd zit. Het gezegde moet worden verstaan: "Niet iedereen die 'Heer, Heer' to me zegt *komt* in het Koninkrijk der hemelen" Het tweede deel van het vers weerspiegelt ook het idee van de huidige tijd: "maar wie de wil van mijn vader *aan het doen is*"

Mat.6:10 benadrukt hetzelfde: "Uw Koninkrijk kome, Uw wil geschiede in de hemel en op aarde." De zinnen zijn synoniem: mensen komen in het koninkrijk wanneer zij Gods gezag accepteren en zijn wil beginnen te doen.

YESHUA'S BEWEGING

Het Koninkrijk van God is de beweging onder leiding van Yeshua. Hij gebruikt voornamelijk "Koninkrijk van God" om het lichaam te beschrijven bestaande uit zijn volgelingen, onder wie God aanwezig aan de macht was. De volgende voorbeelden kenmerken het Koninkrijk als een groeiende beweging die uit Yeshua's volgelingen bestaat.

In het verhaal van de Beëlzebul-controverse (Lucas 11:14-26), beschuldigen mensen uit de menigte Yeshua van het uitwerpen van boze geesten met de hulp van Satan. Yeshua wijst erop dat het niet verstandig is te denken dat de demonen tegen elkaar verdeeld zouden zijn onder het bewind van Satan. Yeshua werpt demonen uit door Gods kracht en toont zo aan dat het Koninkrijk van God zich heeft gemanifesteerd aan degenen die hebben gezien wat er gebeurd is: "Als ik demonen uitwierp door de vinger van God, dan is het Koninkrijk van God over u gekomen" (vers 20). [2]

Toen Yeshua een boze geest door Gods kracht uitwierp, nam God de leiding; Hij had op dat moment gezag over de satan. De mensen die het wonder zagen, hadden zich niet perse aan Gods regering onderworpen, maar zij zagen God op dezelfde wijze aan het werk.

In het verhaal van de rijke man in Mat.19, Marc.10 en Luc.18, daagt Yeshua de man uit om alles wat hij heeft te verkopen, het aan de armen te geven en "tot hem te komen, en te volgen". De man wendt zich af en Yeshua zegt: "Hoe moeilijk is het voor een rijke om in het Koninkrijk van de Hemel te komen!" Om aan te sluiten bij de beweging die Yeshua leidt, onderwerpt men zich aan zijn gezag en daarmee komt men in het Koninkrijk van God.

Toen Petrus vroeg wat het betekende dat hij en de andere discipelen "alles hadden achtergelaten" en Yeshua waren gevolgd, antwoordde Yeshua: "Er is niemand die z'n thuis heeft verlaten ... omwille van het Koninkrijk van God, die niet meer zal ontvangen in dit leven - en in de toekomstige wereld het

eeuwige leven." Deel uitmaken van het Koninkrijk van God was Yeshua letterlijk volgen, tot het opnemen van een kruis en hem volgen, om bij zijn goddelijke beweging aan te sluiten. Het was een deel van anderen zijn die samen zouden gezegend worden in het Koninkrijk van God in zijn aardse manifestatie en eeuwige leven beërven in de wereld daarna.

In het kader van de gelijkenis van de twee zonen, zegt Yeshua: "De tollenaars en prostituees komen vóór u in het Koninkrijk van God, want Johannes is in de weg der gerechtigheid gekomen en u hebt hem niet geloofd, maar de belastingontvangers en hoeren hebben hem geloofd" (Mat.21:31-32). Yeshua sprak van individuen, tollenaars en prostituees, die deel gaan uitmaken van een groep - het Koninkrijk van God.

Yeshua eerde Johannes de Doper als de laatste grote profeet van destijds: "Onder die uit vrouwen geboren zijn, heeft er niemand geleefd die groter is dan Johannes de Doper" (Mat. 11:11-14). Yeshua voegde er echter aan toe dat "de kleinste in het Koninkrijk der hemelen groter dan Johannes is." Het was mogelijk om te spreken van de grootste of kleinste in het Koninkrijk, want het is een beweging die uit individuen bestaat.

In Mat.11:12 zegt Yeshua: "Vanaf de dagen van Johannes de Doper tot nu toe is het Koninkrijk der hemelen uitgebroken" Deze passage is een schuine verwijzing naar Micha 2:13, waar de Messias [de geïmproviseerde stenen kraalmuur om de schapen in de ochtend uit te laten] "afbreekt; ze gaan door de poort met hun koning voor hen uit en de HEERE aan het hoofd ... ". Yeshua's verwijzing naar het "uitbreken" van het Koninkrijk kenmerkte de beweging als een grote en groeiende groep, waarvan hij de "doorbreker" of herder was, de koning en zelfs de HEERE.

HET KONINKRIJK IS NABIJ

Sommige passages, die lijken te bewijzen dat Yeshua naar een toekomstig aards koninkrijk verwees, moeten in de Hebreeuwse context worden gezien. In Lucas 10:8-9 lezen we dat Yeshua zijn discipelen uitzond om te prediken en te onderwijzen, en hen doorgaf dat wanneer ze in een dorp of stad kwamen, ze moesten eten en drinken in de huizen die hen aanvaardden. Bij het genezen van de zieken moesten ze zeggen: "Het Koninkrijk van God is nabij u gekomen."

In de Griekse tekst lijken de woorden "is nabij u gekomen" een verwijzing in de tijd te zijn. Echter, in het Hebreeuws vertaald wordt het קָרְבָּה אֵלַיְכֶם (*qārvāh 'alechem*), en in een dergelijke context dient het niet te worden begrepen in de zin van tijd, maar van ruimte. Dit is een zegswijze die fysieke intimiteit impliceert en zelfs zeven keer gebruikt wordt in de

Hebreeuwse Bijbel als een eufemisme voor geslachtsgemeenschap (Gen.20:4; Lev.18:6, 14; 20:16; Deut.22:14; Jes. 8:3; Ez. 18:6).

Gods heerschappij wordt aangetoond zowel wanneer een wonder van genezing gebeurt als wanneer een demon wordt uitgeworpen. Toen de discipelen riepen: "Het Koninkrijk van God is nabij komen", interpreteerden ze de genezing als de directe aanwezigheid van God in macht. In feite was het Koninkrijk niet nabij, maar al aanwezig. Hun Hebreeuwse verklaring betekende: "God heeft hier de leiding genomen."

C. H. Dodd, die in 1935 het invloedrijke *De Gelijkenissen van het Koninkrijk* schreef, pleitte voor deze interpretatie van de passage. Hij geloofde dat de Evangelieteksten sterk een Hebreeuws origineel weerspiegelen; hij had meer succes met zijn theologie van "*gerealiseerde eschatologie*." Dat vele geleerden faalden in het begrijpen van Yeshua's gebruik van de uitdrukking "Koninkrijk van God" of "Koninkrijk der hemelen" ligt grotendeels in hun falen om het zeer Hebreeuwse karakter van een groot deel van de evangeliën serieus te nemen. Een groot deel van het materiaal in de synoptische evangeliën (Mat.-Marc.-Luc.) lijkt te zijn vertaald uit het Hebreeuws. We moeten proberen om het onderliggende Hebreeuwse origineel te ontdekken, zo mogelijk met rabbijns gebruik te vergelijken. In het geval van "Koninkrijk van God", vinden we dat de overgrote meerderheid van de Evangelieteksten deze term gebruikt om een groeiende gemeenschap van de gelovigen te beschrijven onder leiding van Yeshua, door wie God zijn kracht en zegen openbaart.

RANDBEMERKING DOOR SHMUEL SAFRAI

De uitdrukking מַלְכוּת שָׁמַיִם (*malchūt shāmayim*, "Koninkrijk der hemelen") komt alleen voor in de rabbijnse literatuur en de evangeliën. Het komt niet voor in de Schrift, de literatuur opgetekend door de Essenen (de Dode Zeerollen), of in de Apocriefen en Pseudepigraphen. Dit is belangrijk en wordt vaak over het hoofd gezien door geleerden.

De wereld van Yeshua is een wereld in gemeenschap met de wijzen, niet met de Essenen of apocalyptici. In aanvulling op *malchūt shāmayim*, zijn er vele andere termen die uniek zijn voor Yeshua en de wijzen, zoals מַשְׁחָל (*māshāl*, "gelijkenis") - in de Bijbel verwijst *māshāl* naar een spreekwoord en niet naar het hele verhaal; gelijkenissen verteld door Yeshua en de wijzen van zijn tijd - en תְּשׁוּבָה (*t^eshūvāh*,

"berouw"). Het woord *t^eshūvāh* wordt bijvoorbeeld niet gevonden in de Schrift, in Philo of in de Dode Zeerollen.

De opvatting van de wijzen was om ervoor te zorgen dat de naleving van de *mitswot* (geboden) niet mechanisch zou zijn; dat men zich eerst moest verbinden aan het Koninkrijk der Hemelen alvorens te beginnen met Gods geboden na te leven. Dit was de mening van Yehoshua ben Korhah (Misjna, Berachot 2:2). Dit zich verbinden aan het Koninkrijk der Hemelen wordt geformaliseerd door iemands belijden van het Shema, de verklaring dat er maar één God is, maar de praktische uitdrukking is in het nakomen van de geboden. In feite kwam, op het moment dat iemand een goede daad deed (d.w.z. de wil van God) hij in het koninkrijk van de hemel. Er is een uiteindelijke verlossing of voltooiing van het Koninkrijk, maar zowel Yeshua als de wijzen zagen het Koninkrijk op een meer praktische, alledaagse manier: het doen van de wil van God. Zij moeten de uiteindelijke verlossing hebben gezien op een manier vergelijkbaar met het bekende rabbijnse gezegde in de Misjna: "Het is niet uw zaak om de taak te voltooien, maar ook ben je niet vrij om van haar af te zien" (Mishna, Avot 2:16).

Er is een verhaal in de rabbijnse literatuur dat het eerste-eeuwse joodse begrip van het Koninkrijk der hemelen helpt illustreren en ook de stelling van Dr. Lindsey ondersteunt:

Een bruidegom is vrijgesteld van het zeggen van het *Shema* op de eerste avond van zijn huwelijk Toen Rabban Gamaliël trouwde reciteerde hij het Shema op de eerste avond. Zijn discipelen zeiden tot hem: "Meester, heb je ons niet geleerd dat een bruidegom is vrijgesteld van het zeggen van het *Shema* op de eerste avond?" "Ik zal niet naar u luisteren," antwoordde hij, "om het Koninkrijk der Hemelen, zelfs maar voor een moment, van mij af te werpen." (Misjna, *Berachot* 2:5)

De uitspraak dat een bruidegom is vrijgesteld van het zeggen van het *Shema* op de eerste avond van zijn huwelijk wordt niet gevonden in de Geschreven Tora, maar het is onderdeel van de mondelinge Tora. Men mocht, als het ware het Koninkrijk tijdelijk opzij zetten. Gamaliel, weigerde echter om zelfs voor een paar momenten het Koninkrijk te vergeten.

[1] See David Bivin, "Jesus and the Oral Torah: The Unutterable Name of God," *JerPers* 5 [Feb. 1988]: 1-2).

[2] See R. Steven Notley, "By the Finger of God," *JerPers* 21 [Jul./Aug. 1989]: 7)